

Kas JOTA-st on saamas raadioskautus?

Skj DEIVIS TREIER
Eesti Raadiojamboree
koordinaator

Räägime sellest, kuidas raadioamatörist huvitatud ökoskaudid Raadiojamboreest osa võtsid.

TÕNNO TALUS

Oli oktoobrikuu 10. päev ning Ökoskaudid pidasid koondusel plaani. Plaanipidamise sisuks oli osalemine 51. rahvusvahelisel Raadiojamboreel. Väiksem huvigrupp ökoskaute Tallinnast otsustas Raadiojamboreest osa võtta. Vahelduseks plaaniti ära käia Euroopa ühe parima raadioamatööri Tõnno Vähki juures Jõgeva maakonna Kõpu külas. Tõnno, kes raadioamatöride hulgas on tuntud hüüdnimega ES5TV vöö-

rustas eelmisel aastal oma talus JOTA! ka Tartumaa ökoskaute, kellest vanemad kahtsesid sellelgi aastal osaleda.

Kui käes oli Jamboree nädalavahetus, asusime juba varakult Tallinnast Jõgevale tee. Plaanide kohaselt pidime Jõgevale jõudma rongiga 18:45. Juba koondusel otsustasime Tõnno tallu matkates minna, sest ühistransporti sinna ei ole. Ma tegin põhjaliku kodutöö kaartidega ning arvestasin välja matkatrassi. Nagu hiljem selgus, pole alati kõige otsem tee kõige lühem. Matkasime läbi Jõgeva Selveri, mööda maanteed ning läbi metsa. Vihma sadas ja oli pime, kuid meie motiveeritud matkaseltskond hoidis tuju kõrgel. Liikusime kõige otsemat võimalikku teed mööda, kasutades metsa väljaveoteid ning sihte, kuid ühtäkki jõudsime kaardil märgitud oja äärde, milles vulises vesi üle kopratami. Nii kaugele, kui taskulamp näitas, oli kõikjal vesi. Seisime kui Niiluse kaldal!

Konstateerides fakti, et paati meil pole ning samuti pole me ERNA matkal, otsustasime ohutuse mõttes minna üle lähima

silla. See marsruudivalik oli tulemuslik ning lõpuks jõudsime Tõnno tallu, kus meid juba ootas Tõnno sõber Jüri Ruut. Viimastel kilomeetritel nägime igal pool viirastusi võimalikest raadiojaama antennidest, mis meile pidid viitama raadiojaama asukohta. Algne planeeritud matk oli 11 km, mis tänu meie sõbrale koprale venis 19 km pikkuseks. Aga – kõik, mis ei tapa, teeb tugevaks.

Lõpuks jõudsime kohale, seadsime endast sisse ning heitsime kohe magama. Hommikul saabusid ka teised osalejad, sealhulgas ökoskaudid Tartust ning grupp noori raadioamatööre Peipsi äärest. Laager võis alata. Kõigepealt korraldas Jüri meie ekskursiooni raadiotalus, kui seda nii võib nimetada. Päevavalges nägi kompleks välja tõesti muljetavaldav. Kolm enam kui 40-meetrist antenni, lisaks väiksemad antennide komplektid. Majas sees tegi Jüri meile põhjaliku ülevaate aparatuurist ning andis mikrofoni meile üle. Sellest hetkest hakkasid kostuma meie hääled üle kogu Euroopa ja morse kaugemalegi. Hääleharjutuseks tegime paar raadiosidet Eesti piires, näiteks Porkunis toimunud ES4JOTA raadiolaagriga, kus osalesid skaudid üle kogu Lääne-Virumaa ja ka Järvamaalt.

Alguses olid kõik väga arad, kuid kui asi juba käppa sai, panid kõik osalejad sidet nagu vanad radistid muiste. Itaalia, Šotimaa, Türgi, Saksamaa, Holland, Prantsusmaa ja nii edasi Euroopas. Kookose saared, Tšiili, Djibouti, Paraguai, Trinidad ja Tobago ning Ameerika Ühendriigid teistelt kontinentidelt. Ühesõnaga, saime ühenduse kõikide maailmajagudega, peale Antarktika. Mul endal õnnestus juhuslikult saada ka üks pikem ning väga südamlük raadioühendus skautide maailmaorganisatsiooni peakorteriga raadiojaamaga Genfis, kus parasjagu toimetab üks Raadiojamboree peakorraldaja. Ega me ainult raadioteega ei rääkinud. Poisid ja tüdrukud ehitasid koos Tõnnoga raadiojaamale lisa ning õppisid ka morset. Mitmed noored, kes üritusel osalesid, sooritasid ka edukalt oma esimese raadioamatööri eksami ning saavad lähiajal ka isikliku kutsungi. Pühapäeval vedasid toekamad osalejad antennikaableid ning tegime kokkuvõtteid. Meie, Tallinna ökoskaudid, hingasime nüüd juba kergendusega, sest tagasi Jõgevale me ei pidanud enam matkama. Tõnno tuli ise ka Tallinna ja viis meidki koju. Üritus oli vahva ning tegevusterohke.

Ühtlasi tahan ma tänada kõiki osalenud üksusi: Rakvere skaute eesotsas Por-

Foto Deivis Treier

Õppides eelnevatest vigadest, täpsemalt eelmise aasta JOTAst, otsustasime Rakvere hundude ja skautidega minna linnakärast eemale – Porkunisse. Meeldetuletuseks, et eelmine aasta olime linnakära ja -müra keskel ning eetris käis pehmelt öeldes “kodusõda”.

Sel aastal olime siis Porkunis 17.-19. oktoobril. Sõitsime sinna rõõmsalt liinibusiga, pärast väsitavat kooli- ja tööpäeva. Suuremad proovisid end sulgeda MP3 maailma ja väiksemad proovisid kaasreisijaid oma käraga ära ehmatada. Õnneks jõudsimme umbes tunni ajaga kohale.

Enne aga tuli selgeks teha, kus see porkuni asub. Kahjuks ei olnud keegi meie seast enne seal käinud, nii et Reine läks ja ütles bussijuhile, et kui tuleb Porkuni, siis tuleks buss seisma jätta, et me teaksime, kus tuleb maha minna. Porkuni bussijaamas oli vastas kohalik, kunagi Rakveres tegutsenud skaut Angela. Tema juhendamisel leidsime üles ööbimiskoha ja nägime ka esimesi vaatamisväärsusi. Kooli õuel kohtasime Tiitu (Tiit Leemets on Porkuni kooli direktor ja raadioamatöör) ja Albertit (sisserännanud soomlasest raadioamatöör), kes proovisid ühiselamu katusele kooli katusele antenni vedada. Kuna mehed on vanemad härrad ja katusele ronimisega tekkis raskusi, otsustas Argo nende appi minna ja see asi ära korraldada. Hiljem selgus, et ta sai sellega suurepäraselt hakkama.

HEA SÖÖK JA PAEMUUSEUM

Samal ajal kui juhtmeid veeti, otsustasime tutvuda Porkuniga ja täpsemalt kooli õunaaia. Tutvumine õnnestus täiega, pooled meist said kingituseks kõhulahtisuse, aga ega see meid veel kurvaks ei teinud. Saime teada, et Porkuni kokad teevad head süüa ja et Porkuni asub Paemuuseum. Tänu Angelale saime sinna laupäeval sisse ja täiesti tasuta, väga tore tädi oli, kes meile muuseumit näitas ja kivist juttu rääkis.

Kui nüüd raadiosidest rääkida, siis see

tuli meil väga hästi välja: Tiit võttis ühendust ja meie kuulasime. Väga lahe oli. Ühe korra õnneks Reine sai uurida, et mida Bosnia skaudid armastavad süüa ja kes nende skaudijuht on.

Vabal ajal tegime tööd rühmades ja enne magama minekut murdsime koodi lahti. Mis koodi, seda küsi juba Rakvere Skautide käest!

Skj ANDRES LILLEMÄGI

Rakvere Skaudid

Kevin ja Tiit. Foto Aune Suve

51. Jamboree On The Air (JOTA) & 12. Jamboree On The Internet (JOTI)

kuni laagri korraldaja Andres Lillemäega, Tartu lipkonda Ilves, Kõrvemaa lipkonda, ökoskaute, Internetijamboree üksikosalejad üle kogu Eesti. Tänuõnad meeldiva koostöö eest lähevad neile, kes kõike seda aitasid teoks teha. Täna Eesti Raadioamatöörade Ühingu ning selle presidenti Tõno Vähki, Jüri Ruutu, Tiit Leemetsa, Rein Kolki, Jaan Kuusi.

QUO VADIS JOTA?

Alustasin koos ökoskaute Raadiojamboreel osalemist 2006. aastal, et pakkuda noortele vahelduseks midagi muud kui sõlmed, lõkked, kaart ja kompass. Ei teadnud keegi sellel hetkel, milline saab olema sellise otsuse mõju tulevikus. Siis oli hetkel lihtsalt eesmärgiks lõbus vaheldus.

Nüüd on juba teist aastat noored küsinud: „Kas JOTA-le ka läheme?” Skautluse eesmärk on noori ette valmistada eluks laiemas plaanis. Mitmed skaudijuhid on avalikult öelnud, et nad on leidnud näiteks oma elukutse tänu skautlusele. Raadiojamboree aitab kindlasti kaasa selle eemärgi täitmiseks, et aidata noortel tutvuda ühe võimaliku elukutsega. Ma polnud üllatunud, kui mitmed skaudid liitusid pärast Raadiojamboreed ka kohaliku raadioklubiga, et asjaga igapäevasemalt tegelda. Keegi neist pole skautlusest lahkunud, vastupidi, nad on leidmas endale kohta maailmaskautluses. Üle maailma on palju skaute, kes on organiseerunud skaudiuksustesse, mis on spetsialiseerunud raadioamatöörismile. Sisuliselt on tegemist ehk eriskautluse vormiga. Eestis on selli-

se eriskautluse vormi tekkimiseks soodne pinnas juba loodud. Kindlasti pole eesmärk, et kõik skaudid hakkaksid huvituma raadioamatöörilusest – ei, nii saab hoopis skautlust koos oma hüvede ja eesmärkidega tutvustada tehnikahuviliste noorte seas. Meeldivaks üllatuseks oli mulle see, et Rakvere skautide juht Andres Lillemägi võttis kätte ning sooritas sellel aastal ka raadioamatööri B-kategooria eksami ning ka tema võib ennast pidada nüüd uhkusega „raadioskaudiks”.

Kokkuvõtteks tahaks öelda, et skautlus on üks põnev ja arendav mäng kõigile, nii noorele kui vanale. Meie, skaudijuhtide ülesanne on pakkuda noortele vaheldusrikast arendavat ning aktiivset tegevust. Ärgem hoidkem kümne küünega kinni traditsioonidest. Nii skautlus ei areneks ju!